

Ik vind dat suikerbieten zonder beperkende voorwaarden als winterteelt gezien moeten worden, omdat:

- Suikerbieten nemen na 1 oktober nog significante hoeveelheden stikstof (20 – 25 kg) op, vergelijkbaar met een vanggewas (25 kg). Op dit moment )10 november, groeien de bieten nog iedere dag. De opbrengsten zowel in kilo's als in gehalten zijn nu significant hoger dan bieten die tot en met 1 oktober geoogst zijn.

- Suikerbieten zijn door de CDM aangeduid als niet-uitspoelingsgevoelig-gewas

- Met de bietenoogst wordt de stikstof ook daadwerkelijk afgevoerd, terwijl bij een vanggewas de stikstof op het perceel blijft;

- Het overgrote deel van de suikerbieten wordt na 1 oktober geoogst om de bieten nog te laten groeien en om bewaarverliezen te voorkomen, vanuit het punt duurzaamheid is het belachelijk om dergelijke verliezen te stimuleren door te vroeg te oogsten. Verliezen komen niet ten goede van het eindproduct. Er is echter wel dezelfde inspanning en inzet van grondstoffen verricht.

Bovenstaande geldt ook voor de teelt van aardappelen. Een dergelijke hoogwaardige teelt laat zich niet in datums vangen.

Dit is maatwerk en sterk afhankelijk van weersinvloeden. Rooien voor 1 oktober zou een dergelijk verlies aan opbrengsten opleveren waarbij juist overtollige mineralen onbenut in de bodem achter blijven. Daarbij is het bij aardappelen ook nog eens zo dat deze na doodspuiten minimaal 2 weken moet afrijpen in de grond. Aardappelen oogsten voor 1 oktober betekend dus in de praktijk, aardappelen telen tot begin september, over verlies van mineralen gesproken.

Daarnaast speelt er ook nog een logistiek probleem, het is namelijk logistiek niet mogelijk om alle aardappelen in de laatste twee weken van september te rooien, zelfs niet als het weer volledig perfect is.